

Då ... herr Tyris
Footangel, på sitt
81. ålders år,
den 5. septemb.
1744, ...

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1744
Footangel

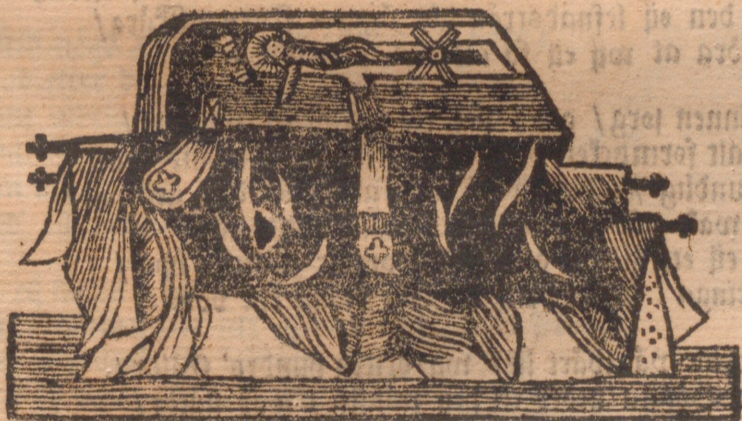

National Library
of Sweden

Då Then,
 I Lifstiden
Wälborne Herren,
 Nu
 Ewinnerligen Salige,

Sere TYRIS
FOOTANGEL,

På
 Ett 81. Ålders Åhr/
 Den 5. Septemb. 1744/ afstomnade
 Och dens. Novemb. med tilbörslig heder begrofs
 i Saltwicks Kyrcka /
 Wälment framgfwit.

WSD/ Trykt af JOH. KIEMPE, Kongl. Acad. Boktr.

Tryckt hos JOHAN ERNST KALLMEYER, Kongl. privil. Boktryckare.

SOm täcka liljan i sin sägning / Sköna blomma /
Snart bleknar / fälles ned / som visna mond en ros /
Som drufwor här i norr til mognað sällan komma /
Som strömmar rinna bort / som molnen ga sin kos :
Så swinner lifwet bort i mångens halfwa dagar /
Så fortas våra åhr / det mången högt beklagar.

Wi klage ; men ej grund och orsak efterfråge /
Hwi hälsan tynar af / när wij det märcke minst /
Fast denne kunsckap wor' för höge såsom läge
En ganska nödig ting / en mycket härlig wint :
Wi Thordons dunder / blirt och häfthet wäl finna /
Men ej hwad sådan drift tilskondar nog bestinna.

Ar en ej andras fall / en pest / ett qwal / en plåga ?
Männ' afwund / om sig tår' / sit straff i stödet för'
Ej mångens hierta / sinn' upeldar i en låga /
Som häfthet brinner / ja / had' mod och kraft förstör ?
Mond' den ej lefnadsstrån lirt äggen stark afflöra /
Dch gidra at wij ej så äldreus prydnad bära ?

Wår sinnen sorg / oro / som rönnen neder qwåfwa /
Och alt förmycket brer en werldens glånsand' mull /
Wi sundlig' / daglig och wår grift ber da / gråfwa /
Wi wake när wij sömn och hwila niuta skull :
Mond' ej ett sådant gift wår kroppar mätta / öda /
Dch bringa / hasta dem i f rrid bland the döda ?

Wi storme på wårt lif / wij dricka hundra' skålar /
Från Högsta neder til den minsta i wår slächt /
Wår mår skal kryddas starkt med Indianske nålar / (a)
Med stympig kläder tunn wår lemmar blifwa täckt :
Hwad är då under at wij seifwa lifwet dräncka /
Dch kroppen oförmärkt i mörcka graswen säncka ?

(a) Så kallar Doct. Linder de hefige Orientaliske krydder,, som wij som wij alt förmycket och oberäkne til hälsans skada bruka.

Om skåblig måttlighet fick borden wår upbuka /
 Förfärligheten hus och klothet giord' och klår /
 Om hwar förnögd med sitt ej wer' så hogad sluka
 Sin nästas wårda gods med längtan / stort begär /
 Om wij hwar dag för sig lät' rienligt / nödige förja /
 Ej tårde; qwalde of för tid wij ej så börja:

Om wij med GUDS behag tillfrids of hülle stilla /
 Och låto tanctan ej så häfugt swärwa fring /
 Ej selfwe plögad' of / om of går wäl ell' illa /
 Ej brydde sinnet wårt med alla werldens ting:
 Kan hända äldren in til många år sig sträcke /
 Och up til Oddes (b) tahl wår dagar ännu räcke.

En MAN AF ADLIGS WÄRD nu står på swarta bären /
 Som ett och ättij år bland of har lefwat qwar /
 Som Hedges Krona bar / de täcka silfwerhären /
 Som landiens prydnad med en ährbar wandel war:
 En MAN / som werlden will med sitt exempel lära /
 Ut måttligheten kan wårt lif uphålla / nära.

Tro fritt HAN ättij år i lefnad ej fått räkna,
 Om denna dygd med fler ej grundat deras tahl /
 Tro fritt HAN så mång' dar' ej fått upskrifwa / reckna /
 Om ofwerflöd och dryck HAN älskat kostlig / rar /
 Tro fritt HAN långt för'n in i jordens tyfsta bäddat
 Sin sång / om måttlighet HANS lif ej skyddat / räddat. (c)

HANS mat war rått och slätt måst efter gamla werlden /
 HANS dryck war idel Swensk / HANS klädnad sedig / warm /
 HAN hatad' hyppighet den leda / sula slården /
 Som mycket ondt har bragt och skyndat i wår barn:
 HANS måltid råttad war / at hon kund' kroppen föda /
 Men ej / det sjukdom / last orsakar, uestigt göda.

J GUDJ altid nögd HAN sachtlig / fredligt lesde /
 Ej trachtad' efter det / som androm äga bör /
 HANS sinne aldrig sig onödigt = wijs inwesde /
 I det / som skada / mehn wår själ tilbrinpar / för: (d)
 När wandlen ärbar war / när HAN sig kand' upbygga /
 HAN achtad' ej förtal af afwunds tungan stygga.

HAN fans ej sniken / karg. dock aldrig heller löste /
 HAN wiste himlen satt sitt gods uti HANS hand /
 HAN aldrig obetänckt sin häfwor helt utöste /
 Men spard' til deras tjenst / som bodde i wårt land:
 At hielpa nästan sin hölt HAN för Aldrig äbra /
 Och at det hörd' dem til / som sköld och wappen bära.

En

(b) Pål = Odde war en Swensk Kämp, som nådt en hög ålder, såsom
 des saga förmåler. (c) Med en ordentelig diet och måtteligit wattendrickan-
 de, har denne Sal Herren ofwersunit ästellige årstider af sjukdomar, i
 synnerhet sten pasonen, det han self i lifstiden berättade.
 (d.) 1. Tim. 6. vers 9.

En wet jag säkert / wist / som motgång hädsk' mond' sära /
Den HAN all godt har ment / har undt / har hymnige glordt /
HAN rättfint märkte / jag des öde bistra / swära /
Och sökte ä all sätt at hielpa tunner fort:
En skal och tacksamhet HANS stoft / HANS aska följa /
Och städse wara tils of jorden swart wil hölja.

Kort sagt: en ädel Siäl i sunda kroppen bodde /
Och hwilken Hielm och Sköld des FÄder fordom wärfst /
Men uti Christi blod / på then HAN ialigt trodde /
Långt högre Adelskap HAN sunnit / lyckligt ärft /
Det wist' HAN och bereds til andedrägten sidsta /
Då under Gudlig nijt HANS ögneband mond' brista.

HANS dagars tid är all / HANS slända full är spunnen /
HAN wisligt seglat til en trogg och säker hamn /
HANS stänma går til slut / af den HAN war uprunnen /
DESZ guldne Wappen brots / men ett DESZ Heders Namn /
Det ännu lefwer qwar med DZERNEN Adla / wärda /
Med en odöblig dögd / fast benen bli förtärda.

Haf tack med FÄDER Tin' för mandom / flit och möda
I nedlagt / Riket wist / då I det redligt tient /
Fast I nu samlig gäde uhr werlden arga / snöda /
Fast EDRA Siälur re'n til Himlens boning ländt /
Fast döstre Grafwar / Grus EHR Kroppar nedergjömna /
Skal WANHEIM obetänckt dock ett EHR trohet glömma.

Så länge pelar' / hwalf i SALTBIRKS Tempel finnes /
EHR trogna Kyrckio wärd (e) i stadig tancka blir /
Så länge målning / skrud och raslor någon minnes / (f)
Så länge sten på sten man ned i grunden sir :
Så länge skal EHR Slächt man skuldigt lofwa / prija /
Hwar rättfint Sochneman ett tackfamt sinne wisa.

(e) Den Sahl framledne Herren har en lång tid warit Kyrckiones Föres
ståndare i Saltwil.

(f) Denne Adelige Familie har ä egen omkostnad såtit möla förenämde Salt-
wils Kyrcka, samt skänckt dit Altaretastla jämte flere prydnader och min-
ningsmärcke.

